
DEN SJÄLVSTÄNDIGA FORSKNINGENS OCH UNDERVISNINGENS INSTITUTIONER

Det Autonoma Institutet inleder sin verksamhet i Helsingfors under hösten 2012. Meningen är att fungera som en ny slags institution för självständiga och gemensamma studier och forskning. Planen är att bygga ett utrymme för sådan verksamhet som blivit omöjlig i vår tids universitet och motsvarande center för kunskapsproduktion. (Översatt från finska av T.K.)

Text: Eetu Virén

Det Autonoma Institutet strävar efter att skapa ett forum för gemensamt forskningsarbete. Under läsåret 2012-13 fokuserar seminarierna på att undersöka de centrala kamperna kring dagens kapitalism. Under hösten är temat "Metropolen och kapitalismen" och "Finanskrisen och förnyelsen av ekonomin som vetenskap" och under våren "Migration som en samhällelig rörelse".

Varför börja forska själv, och dessutom utan ekonomisk eller annan ersättning? Varför strävar vi inte efter att förändra existerande strukturer? Varför börjar vi inte bara producera avhandlingar i det existerande universitetet?

Den finansdrivna kapitalismens kris som pågått sedan år 2007 har blottat det faktum att den gamla industriella kapitalismens och nationalstatens institutioner inte klarar av att erbjuda stöd eller rum för organiseringen av vår tids arbete eller arbetare. Socialskyddet skärs ned eller förvandlas till rena tekniker för att tvinga folk till arbete, hälsovårdstjänsterna har kvävts ned till ett minimum och högskolorna verkar inte ha någon annan roll förutom att bevaka, kuva och begränsa det självständiga tänkandet hos kunskapsproducerande arbetare. Vid universiteten är själva forskningen och studierna på sin höjd sekundära aktiviteter vid sidan av att göra karriär och utföra alla slags mätbara prestationer och pyssla med administrativa uppgifter. I den ständiga kampen över uppehälle och överlevnad, är det ofrånkomligt att forskningen blir standardiserad och avvattnas totalt. De intetsägande amerikanska "journalerna", som varje forskare borde skriva i, men som ingen läser, och som inte ingår i några som helst samhälleliga kamper och för vilka universitetet måste betala globala storföretag tiotusentals euro symboliserar hela högskoleväsendets situation.

Därför verkar det som om det enda vettiga alternativet kommer att vara att lämna dessa sjunkande skepp, som alla intelligenta djur gör i dylika situationer, och bygga upp egna institutioner. Motsvarande självständiga strukturer som förgrenar sig överallt, längs metropolen och utanför universitetstänkandets gränser har format sig i otaliga storstäder runtom världen, till exempel i Madrid och Barcelona, i olika städer i Italien, London och San Francisco. På det hela taget har de samhälleliga rörelserna som vuxit fram under finanskrisen, från Barcelonas och Madrids "indignados" och

Londons och New Yorks "ockupanter", ideligt rört sig från att ställa krav på staten till att gestalta nya slags institutioner.

Nationer som Spanien, som gjort nedskärningar och skuldsatt sig för att rädda sina banker, har hamnat i en mycket liknande situation som skapades i Latinamerika under 1980-talet som en följd av Världsbankens och Internationella valutafondens strukturanpassningsprogram. I Argentina förstod man redan under år 2001, att den enda utvägen från denna spiral av skuld och ständig nedtryckning är att säga åt hela den regerande klassen med sina gamla institutioner att dra åt helvete och själv börja driva fabriker och andra livets centrala grundstrukturer. Vissa av de gamla institutionernas ruiner kan vara nyttiga, förutsatt att man lyckat bruka dem på ett sätt som tjänar den gemensamma verksamheten istället för att vara instrument för kapitalökning och förtryck. Det Autonoma Institutet kommer möjligtvis att klämma sina tentakler in i universitetet och suga någonting ut ur det, men vår strävan är klar: att anstorma det privatiserade och individualiserade tänkandet och bygga ett utrymme för nya kamper på kunskapsproduktionens område.

Det Autonoma Institutet bedriver samhällsforskning, som inte bara innefattar empirisk analys av existerande fakta (som till exempel statistisk forskning för marknadsföringens och administrationens behov). Vi måste även skapa nya begrepp som skär igenom samhälleliga maktkonstellationer och förstärker den samhälleliga kampen. Det finns inget perspektiv utifrån på de globala samhällen och metropoler som vi lever i, eftersom de inte är klart avgränsade helheter, utan ett fält av strömningar, spiraler, friktioner och explosioner. Forskningen finns inte utanför maktkonstellationerna och kamperna utan den befinner sig inom dem och motarbetar det rådande kapitalistiska systemet. Forskning är alltså inte bara forskning utan även ett verktyg för organisering. Därför handlar den alltid om en ny slags universitetsrörelse eller studentorganisering, men inte om en särskild grupps kamp om vissa enskilda rättigheter eller fördelar. Eftersom universitetet främst är instrument för kontroll och värdesättning, kan man högst placera bomber i dem. Någonting som öppnar deras väggar och släpper in de samhälleliga kamperna i forskningen.

Eetu Virén är samhällsforskare
